

Den eneste Sag paa Dagsordenen var :

Første Behandling af Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbruget.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2811 ff.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Bramsen): Jeg har udelukkende begært Ordet for at gøre opmærksom paa to smaa Trykfejl, som ere indløbne i Lovforslaget. I § 25 næstsidste Linie staar der: „rettiget til at forebringe sin Klage“, hvilket skal rettes til: „er berettiget til at forebringe sin Klage.“ I § 30, 3dje Linie, staar der: „ved Voldgift“, hvilket skal rettes til: „efter Voldgift“. Det er disse to smaa Rettelser, som jeg vil bede ærede Medlemmer om at foretage, idet jeg saa antager, at de ikke senere ville give Anledning til Diskussion.

J. C. Christensen: Det glæder mig, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, thi det viser, at der om den Sag, det omhandler, er Interesse her i denne Sal, og det varsler godt om, at vi fremdeles komme til at gaa et Skridt videre i Arbejdet for Afhjælpning af Følgerne af Ulykkestilfælde. Jeg tror, at vi ved den Lov, som vi fik vedtaget og derefter stadfæstet den 7de Januar dette Aar, have naaet et Skridt fremad, hvorved det er muligt at holde dette Spørgsmaal levende i den offentlige Mening her i Landet, saa at vi virkelig kunne naa frem til at faa noget gjort i denne Retning ad Lovgivningens Vej. Den Lov, som vi have vedtaget, og som nu er stadfæstet, er jo en Ulykkesforsikringslov, og jeg tror, som jeg ogsaa sagde den Gang, at man ad denne Vej ikke kommer synderlig videre. Jeg tror, at man, naar man skal gaa et Skridt videre, maa gaa en anden Vej, nemlig i Retning af Understøttelseslovgivning. Det Forslag, som der her foreligger, er et Forslag til en Forsikringslov, hvorefter der skal indbetales Præmier, som paa hvile Arbejdsgiverne, og hvorefter der skal oprettes Forsikringsselskaber trindt omkring i Amterne. Jeg er ikke klar over, at det er den rigtige Vej at gaa, eller, rettere sagt, jeg tror ikke, det vil være den rigtige Vej at gaa for at naa til en Foranstaltning, der virkelig kan bringe Hjælp til de forulykkede. Jeg tror, at man, som jeg før sagde, maa gaa i Ret-

ning af en Understøttelseslov i Stedet for i Retning af en Forsikringslov. I den Lov, vi have givet, have vi paalagt Arbejdsgiverne en Pligt, paalagt dem at udbetale et vist Beløb, og det gjorde vi under Hensyn til, at denne Lov omhandler særlig farefulde Virksomheder — ikke Industrien alene, som der er blevet sagt af visse Folk, men samtlige farefulde Virksomheder her i Landet, ogsaa i Landbruget — og jeg tror, at den Vej, vi der gik, var fuldt ud forsvarlig og særdeles heldig for at naa videre. Idet man nu her forlods har taget de særlig farefulde Virksomheder og paalagt dem en Byrde, staar man nu saaledes over for det øvrige Land, at man lettere kan komme til en almindelig Foranstaltning om en Understøttelse her. Det Lovforslag, som nu her foreligger, lægger, som sagt, en Byrde paa Arbejdsgiverne og tvinger dem sammen i Foreninger. Der er ogsaa Henviisning til, at det kan ordnes paa den Maade, at man lægger Byrden over paa Hartkornet, hvis man vil foretrække dette. I det Forslag, som vi i sin Tid havde fremme, det saakaldte Bergske Forslag, var Sagen tænkt ordnet paa den Maade, at man vilde lægge Byrden over paa Amtsrepartitionsfonden, men vi mente ikke at turde blive staaende derved, og Grunden dertil var let nok at forstaa. I de senere Aar har vor Lovgivning lagt en stor Del Byrder over paa Kommunerne og ogsaa paa Hartkornet. Jeg skal saaledes nævne Lovene om Alderdomsunderstøttelse, om Sygekasser, om smitsomme Sygdomme, om Underholdningsbidrag til uægte Børn og saa fremdeles. En hel Mængde af disse Love lægger Byrder og atter Byrder over paa Kommunerne, over paa Hartkornet, og Kommunerne ere derved blevne overbebyrdede endog i den Grad, at der virkelig er blevet aabent Øre hos de forskellige Partier her i Landet for, at der maa gøres noget for at lette Kommunerne deres Byrder. Det er ikke alene Venstrereformpartiet, men ogsaa Højre, som har dette Spørgsmaal paa sit Program. Der prøvedes paa en saadan Lettelse ved Lovforslag, som bleve behandlede i Fjor, nemlig Skattelovene, som dog ikke gennemførtes, og naar man ser paa Sagen, synes det mig ikke, at det ser særlig lyst ud for disse Love i denne Samling. Der er ikke særlig Udsigt til, at Kommunerne foreløbig faa nogen Lettelse i deres Skattebyrder. Det gaar derfor sikkert ikke an, at man nu vil lægge ny Byrder paa Kommunerne eller paa Arbejdsgiverne, tvungne sammen i Foreninger, eller paa Hart-